

[Bramsnæs.]

det er et falsk Regnskab, som søger at give et andet Udtryk for Selskabets Økonomi end det, der stemmer med de faktiske Forhold. Nej, det kan ikke volde Industrien Vanskeligheder, at man fremsætter et saadant Krav, det er kun et Krav om Ærlighed, Oprigtighed og Moral i Regnskabsførelsen, og det kan det økonomiske Liv i Danmark godt taale. Jeg ved ikke, om det er muligt at faa den højtærede Handelsminister til at udtale sig om dette Spørgsmaal om Garantier og Kaution. Nu har jeg to Gange anmodet om at faa en Udtalelse derom, men den højtærede Handelsminister svarer ikke. Jeg spørger for tredje Gang: Mener den højtærede Handelsminister, at man kan fremlægge et Regnskab, som ikke indeholder Oplysning om, hvilke Kautioner og Garantier man er indgaaet paa? Og mener den højtærede Handelsminister, at et saadant Regnskab er ærligt, eller er han enig med mig i, at det er et uærligt Regnskab?

Den højtærede Handelsminister udtalte sig i Kogebogsterminologi. Jeg gaar ud fra, at Ministeriet har en vis Kogebog med Hensyn til Karakterisering af Forhandlingerne paa Rigsdagen. Hvad der fremsættes fra Ministeriets egen Side, og hvad der fremkommer af Ros til Ministeriet, er fine Retter, men Kritik faar Betegnelsen Opkog. Jeg har ikke noget mod, at Ministeriet saaledes udtrykker sin Mening om de Udtalelser, der falder paa Rigsdagen, i Kogebogsord, men jeg kan forsikre den højtærede Handelsminister, at det ingen reel Indflydelse faar paa disse Udtalelser, om den højtærede Handelsminister anser dem for at være velbehagelige for hans Gane eller Øre eller ikke. Jeg ved ikke, hvilken Kogebogsbetegnelse man skal give den Tale, som den højtærede Minister holdt her i Dag, men jeg kunde egentlig godt ønske at vide, hvilken Rubrik i Ministeriets Kogebog den kommer under.

Den højtærede Handelsminister sagde, at han dækkede sig ikke bag Ministeriets Embedsmænd, men det var dog disse Folk, som havde udarbejdet Lovforslaget, og det havde de gjort som sagkyndige, ved en saglig Undersøgelse. Det forekommer mig alligevel ikke rigtigt, at en Minister paa den Maade stiller sine Embedsmænd foran sig. Jeg kan ikke tænke mig, at Ministeriets Embedsmænd faar Lov til at udarbejde et Lovforslag, som Ministeren ikke paa Forhaand har givet Direktiver til. Naar det er saaledes, maa Embedsmæn-

dene jo betragtes som de Folk, der sætter Lovforslaget i Ord, men Aanden — hvis der er nogen Aand — maa være Ministeriets. Saaledes tror jeg ogsaa, man maa sige her: naar nogle Embedsmænd faar til Opgave sammen med nogle Nedskæringsindustrimænd at beskære et Lovforslag, er den Opgave, der er tillagt Embedsmændene, den tekniske, det er den stadig at sørge for, at det er et Lovforslag, som kan forelægges Rigsdagen; men det Indhold, der kommer — det tror jeg i hvert Fald er ganske sikkert i dette Tilfælde —, kan neppe skyldes Embedsmændene, det maa sikkert skyldes de Erhvervsfolk, som har været tilkaldt med den Opgave at skulle angive, hvad de vil have ind i Loven. Det forekommer mig heller ikke heldigt for Rigsdagen, at Ministeriets Embedsmænd skal bære noget som helst politisk Ansvar for de Lovforslag, der fremsættes; hvis saadant skulde være Tilfældet, vilde det være for let at være Minister.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Aktieselskabers Stiftelse er det nu erkendt af den højtærede Handelsminister, at den Affattelse, som § 7 har faaet, har til Hensigt at svække det Ansvar, der tidligere var hjemlet. Den højtærede Handelsminister mener, at den i Staunings Forslag fastsatte Bestemmelse var for kategorisk, og at den bør modificeres. Jeg anerkender, at vi er naaet til det Resultat, at den Affattelse, der nu er givet § 7, svækker det Ansvar, man har overfor de Værdier, der overtages ved et Aktieselskabs Stiftelse. Et af de Punkter, hvor der er lavet flest urigtige Ting, er netop ved Overtagelse af Værdier til et Aktieselskab. Hvor mange Eksempler kender vi ikke paa, at Aktieselskaber stiftes blot for at overtage nogle Værdier, der er skruet for højt op i Pris! Derfor er det nødvendigt at have en Bestemmelse i Loven om, at de, der stifter et Aktieselskab, de, der overtager disse Værdier, skal staa til Ansvar for den Vurdering, der foreligger, hvis den er uforsvarlig, og det skal være et fuldt ubegrænset Ansvar. Det havde de efter Formuleringen i Staunings Forslag, men dette Ansvar er svækket gennem den Formulering, Paragraffen her har faaet, det er nu fastslaaet som en Kendsgerning. Jeg anser det for i allerhøjeste Grad uheldigt, og jeg tror ikke, det er til Gavn for Aktieselskaberne, at de faar Lov til stadig at blive stiftet under saadanne Former, uden at der paalægges Stifterne et virkeligt øko-